

Is

ไอส์
⑤ : (ความหลัง)

CONTENTS

ตอนที่ 36	ประตูไทรอิทัม	5
ตอนที่ 37	ความทรงจำที่พังทลาย	25
ตอนที่ 38	ความทรงจำในอดีตที่บูมปีตออก	43
ตอนที่ 39	ความกล้าครั้งแรก	61
ตอนที่ 40	คำพูดในความฝัน	78
ตอนที่ 41	คำตอบอันหนึ่ง	96
ตอนที่ 42	ความรู้สึกหัวไม่ไหว	115
ตอนที่ 43	บทสนทนาของเด็ก	135
ตอนที่ 44	ความมันใจที่เลือนหาย	154
ตอนที่ 45	โลกที่ไม่รู้จบ	172

ตอนที่ 36 ประตู ไทรอิทัม

IS

เธอกำลัง
ทำตัวลำบาก
ที่รู้ความรู้สึก
ของผม
ขั้นหรือถึงได้
นี่เขียบแบบนี้

ถึงยังไม่รู้ตัว
เธอก็คงลำบากใจสินะ
เพราะผมขอให้เธอ
เดินตลอดประตู
โหลยิชยของเครื่องวาง
แห่งความรัก
กับผม...

บอก
รักเธอ
ไปเลย

ถ้าเป็น
โยชิซึกิ
ฉันคิดว่า
ไม่เป็นอะไร
หรอก

หวังว่าจะจริงนะ
โคชิโนะเอะ!
นี่เพราะฉันเชื่อ
ที่นายพูด
นะเนี่ย!!

กับ
ฉัน
เนี่ย
...

จะดี
เหรอ
?

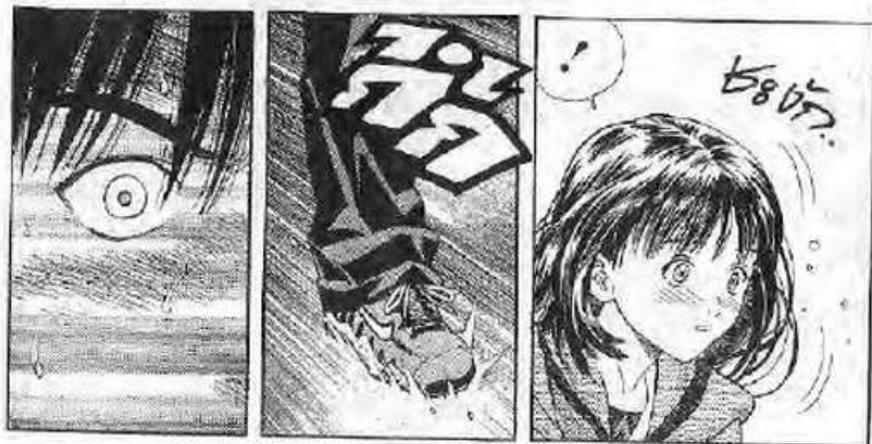

.....

อ๊า!
จะตอบออกไป
ยังไงดี ฝั่งไหนก็
สภาพไปแล้ว
พูดออกไปดีกว่า
ว่า "ดีสิ"
สิมีนะ

ตอน
นำปาก
ก็เอาแต่
ฟังพระเจ้า
ฉันรี?
น้ำดีชะมัด

ทำอะไร
ไม่ได้เรื่อง
เค้าเองก็
ต้องคิด
แบบนี้
แน่

ผู้ชาย
อะไร
น่า
เกลียด
ที่สุด

คนไม่เอาไหน
อย่างนาย
ถึงทำอะไรไป
ก็เปล่า
ประโยชน์
!!

ลองสารภาพรัก
ออกไปสิ
เค้าจะต้องรู้สึก
ชชะแฮยง
และเรื่องก็จะ
จบสิ้นลง
อย่างฉาว

เลิกคิด
ชะเถอะ
น่า!!

มิโยโกะ
จัง...

ขอโทษ
นะ
ฉันจะ
ไม่หยุด
อีกแล้ว
ค่ะ

อ้อ
อ้อ

ไป
เถอะ !!

อิโอริจัง
นี่...

ปัง

ต่าง
กับเธอ
!!

ใช่ มันไม่เหมือน
เมื่อก่อนแล้ว ไม่ค่อย
ไปคิดอะไรให้มากเรื่อง
มาก ความ ยี่สิบ
ตอนที่เราไม่เจอไป
ซาซุนาก่อนละกัน

เมื่อก็...
รู้สึกเขิน
นิดหน่อย
นะ

ถ้า
?

ปัง

ปัง

ถ้า...
ก็เขินแต่คุณ
ไม่เคยเรียกฉัน
แบบนี้มาก่อน
เลยนี่นา...

เอ๋?

อิโอริจัง
...

แฉะ

แน่ละสิ!!
เผด็จการขี้เธอ
ออกไปแบบนั้น
อาจจิงนะ
!!

ไม่
ไม่ได้
จันรี?

ทีก

ทำไมแบบนั้น
หรือก แต่รู้สึกมัน
จึกกะจี้จย้อใจไม่รู้สิ...
ก็เรียกแบบนี้อาจจะ
ดีกว่าทีโดนะ

ทีก

ทีก

เพร่อ
...

โอะ
โอะ

แต่
...

ฉัน
ไม่ได้
รู้สึก
ไม่ หรือ
ชอบ นะ

มาลองทิตตุ
เม็กตอน
เดือนเมษายน

หลังจากที่เราสองคน
ได้เป็นลิตเตอร์
จัดงาน
"ปาร์ตี้ต้อนรับ
น้องใหม่"
ด้วยกัน ก็เกิด
เรื่องต่างๆมากมาย

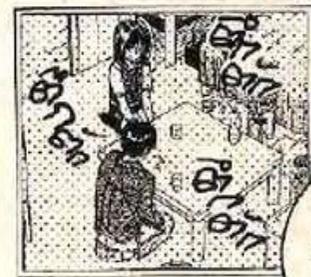

โดนตบ
เอ๊ย

ไม่เหมือนกันนะ
อย่าเอาฉันไป
เปรียบเทียบกับ
คนพวกนั้น
นะ

ทะเลาะ
กันเอ๊ย

อยู่กับ
สองต่อสอง
ในห้องของ
ผมเอ๊ย

แล้วก็...

เข้าใจผิด...
ตอน
สารภาพรัก
เฉย...

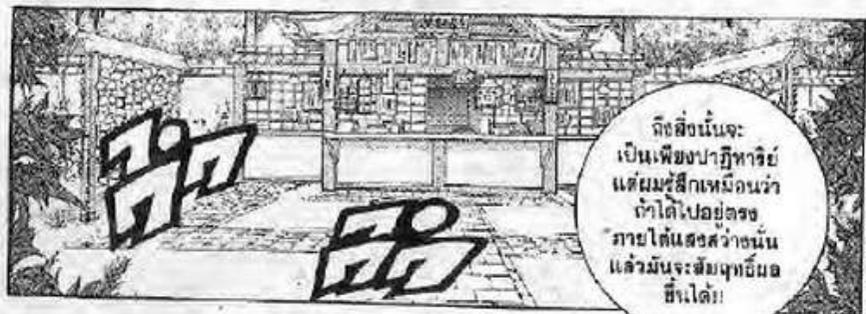
เป็น
ความทรงจำ
แต่ฝ่ายเดียว
ที่มีมากมาย
หลายเรื่อง

เรื่องที่ได้เดิน
คล้องแขนกัน
วันนี้

รวมทั้งเรื่อง
ที่จะเกิดขึ้นใน
วันพรุ่งนี้ จะ
กลายเป็นความ
ทรงจำระหว่าง
เราสองคน!!

ถึงสิ่งนั้นจะ
เป็นเพียงปาฏิหาริย์
แต่ผมรู้สึกเหมือนว่า
ถ้าได้ไปอยู่ตรง
ภายใต้แสงสว่างนั้น
แล้วมันจะสัมผัสกับมือ
ข้าได้!!

เอะ...!!
มาถึงประตู
โทริอิ
อันสุดท้าย
แล้ว!!

ทำใจ
ได้แล้วนะ!!
เหลืออีกแค่
ก้าวเดียวเอง
!!!

๒๕๖๓

ลึ... นามิ รีไปไหน? โทษที แป็บนี้ นะ

อึ... อิโอซิจิ มีโทรศัพท มีมถือด้วย รีเนี่ย?

ทำไม ต้องโทร.มา ตอนนีด้วย เนี่ย!

นี่มถือ ซอชนามิเนะ ค่าโทรมา ไว้ใช้เพื่อ ลิตต่อกัน จะได้สะดวก

ฮะ... อิล โทล ?

อิโอซิจิ เหนียว? เดี่ยวจะเปลี่ยน สายให้ ฉางจารที่ ทนวดคุนนะ

เฮ้อ... โทษทีก็ เซโตะ อยู่กับเจอ โสมียให้ค่า รับสายทีสิ

โอเอิม พังที่จดหมาย อยู่หน้าค้อทหน้า ค้อดาแล้วแท้ๆ

ครับ

เซโตะจะเอะ เมื่อกี้คุณแม่ ซอชเธอโทร มาแนะนำชลาช แล้วรอรับนะ

ออยู่ ค้อทหน้า ค้อดา แล้วแท้ๆ

อูบ!

แม่งั้นรี? มันอะไร กัน!

ก็... อึ... ๒๕๖๓

อิล โทล

อิจิตากะ รีจะ !!

เกิดเงือง โทลแล้ว ไฟไหม้ อิลซิจิ จัง เกิดไฟไหม้ !!

ทา ? อิลซิจิ ป็นอะไร นะอะ?!

จบตอน/ประตูลิทธิกัถม

ตอนที่ 37 ความ
ทรงจำที่พังทลาย

ไฟ
ไหม้บ้าน
อิซึกิ
เฮ้!!

นี่
ไม่เจอตัว
อิซึกิเลยนะ!!
รีว่าเค้าจะหนี
ออกมาไม่ทัน...

อิ-
ตะ-
คะ...

อิ-

ตืด
ตืด

อะไรกัน
จู่ๆก็
วางสาย
เฉยๆ

ตืด
ตืด

อิแบบนี้
ก็ไม่ใช่จังหวะ
ที่จะบอกรักเธอ
แล้วละ...

อิ

ทั้งที่
เหลืออีกแค่
ก้าวเดียวเอง
นี่...

ไฟไหม้
บ้าน
อิซึกิ
กันหรือ
?

อิ-
?

อิ...
ดูเหมือน
ว่าจะเป็น
แบบนี้
นะ...

แม่
บอกว่า
ไม่เจอตัว
อิซึกิ...

กำลัง
แตกตื่น
ใหญ่
เลย...

ท่า?
หมายความว่า
หนีออกมา
ไม่ทันหรือ
?

ไม่หรอก...
เรื่องนั้น
สบายใจ
ได้

เพราะเค้า
บอกไว้ว่า
จะไม่อยู่
บ้านอิซึกิ
4-5วัน
นะ

ถึงจะพูดว่าอย่างนั้น ก็เหลว

ฉันจะออกเงินให้เอง

กลับบ้านซะเดี๋ยวนะ

เพราะบ้านที่ไฟไหม้เป็นบ้านของคนรู้จักไม่ใช่

ถึงผมกลับไปก็ไม่ได้ช่วยทำอะไรอะมันดีขึ้นมาได้หรอก

เธอแน่ใจแบบนั้นจริงๆ? แม่เธอบอกว่า "บ้านเรา" ไฟไหม้

เพราะแม่ผมกำลังตกใจกลัวเลยพูดออกมาผิดแบบนั้นมากกว่า

แล้วหลังจากตอนนั้นสองโตะไปที่บ้านมั๊ย?

เห็นมั๊ยล่ะ แสดงว่ามีสิทธิ์เป็นบ้านเธอจริงๆ ๑ ด้วย

โตะไปแล้ว... แต่ไม่มีใครอยู่

แต่...

นี่ใหม่มันน้อยๆหน่อยนะ!!

เห็นเรื่องเริ่มสำคัญกว่าบ้านไฟไหม้ขึ้นจะเจ้าบ้าน!

อ้อ... ยาวจ้

ถ้าฉันกลับไปแล้วทำให้บ้านที่ใหม่กลับมาเป็นอย่างเดิมได้

ฉันจะรีบกลับไปทันทีเลย โอ้เอ๊ย!!

อยากได้ให้ฉันกลับไปมากขนาดนั้นเชียรวรบ้านที่สุด

เธอกลับบ้านไปดีกว่านะ

เธอเป็นห่วงอิชิกิจังไม่ใช่หรือ?

จะว่า
ห้วง
ก็ห้วง
พรอก
นะ

แต่โดน
อิชิกิจ
พูดแบบนี้
รู้สึกไม่ค่อย
ดีนักนะฮะ

ฉัน
ได้ยิน
เรื่อง
ทุกอย่าง
หมดแล้ว

!

แกไม่มี
เหตุผล
อันใดเลย
ที่จะต้อง
กลับไป
!!

เพราะ
สำหรับแกแล้ว
อิชิกิจ
ก็เป็นเพื่อน
สมัยเด็ก
ธรรมดา
เท่านั้น!!

แกไม่มีความจำเป็น
เลยซักนิดที่จะต้อง
ลงโทษเรื่องเที่ยว
ที่จุดสำคัญๆ
มาแล้วกลับ
แบบนี้!!

เมื่อ...
มันก็
โชนะ

อิชิกิจ
มีเซโตะ
เป็นพี่
ได้แค่คนเดียว
นะ

ดีแล้ว
โยชิซึกิ
พยายาม
ผลักดัน
อิชิกิจ
ให้ชนะ
มันดีแล้ว
สิ

พ่อแม่
อิชิ
จิก
ดากะ
อยู่
ที่นั่น

พูด
...

พูด
อะไร
แบบนี้
นะ

อาจารย์
กับลูก
สาว
โชนะ

นั่นเพราะ
อาจารย์
คิดว่า
ไฟไหม้
บ้านอิชิ
จิก
พรอก

อย่างที่
เหวทาง
พูด
นั่นแหละ
อิชิกิจ
เป็นแค่
เพื่อน
สมัยเด็ก
ธรรมดา
เท่านั้น

ผมไม่ได้
มีอะไร
เป็น...

ฉันรู้ดีว่า
จิตจึง
ชอบอิโลริ
อยู่

ฉันไม่ได้
คาดหวังอะไร
มากเป็นพิเศษ
หรอกนะ
อย่าคิดมาก
ไปเลย

ช่วย
ด้วย

ฉันทัน

จะกลับ

บ้างจริงๆ อิชิกิ จะปลอดภัยมีขึ้นนะ อยากรับได้จริง จะได้รับไปหาเธอ

เค้าตัดลงปลอดภัยแน่นอน

แต่บ้านที่อยู่ ต้องมาใหม่ ไปแบบนี้ คงรู้สึก เสวยถึงความน่าดู

เซโตะคง กลับมาใน ๖ เดือนแล้วละ

ส่วนฉันคิดคนละอย่างกับเธอเลย เพราะฉันเดินถึง ไม่อยากให้ หมอนนั้นกลับไป ไล่ไล่โยชิซึกิ...

อดสำท ได้จับคู่กับ อิชิวริจิจิแล้วแน่ๆ และห้องที่การเที่ยว ที่แห่งจริงเพิ่งจะ เริ่มขึ้นเอง

บ้างเปล่าเนีย ทำไมผมจะต้อง มาอยู่ในที่แบบนี้ คนเดียวด้วย...

อา...

กลับ มาดีซะ แล้ว

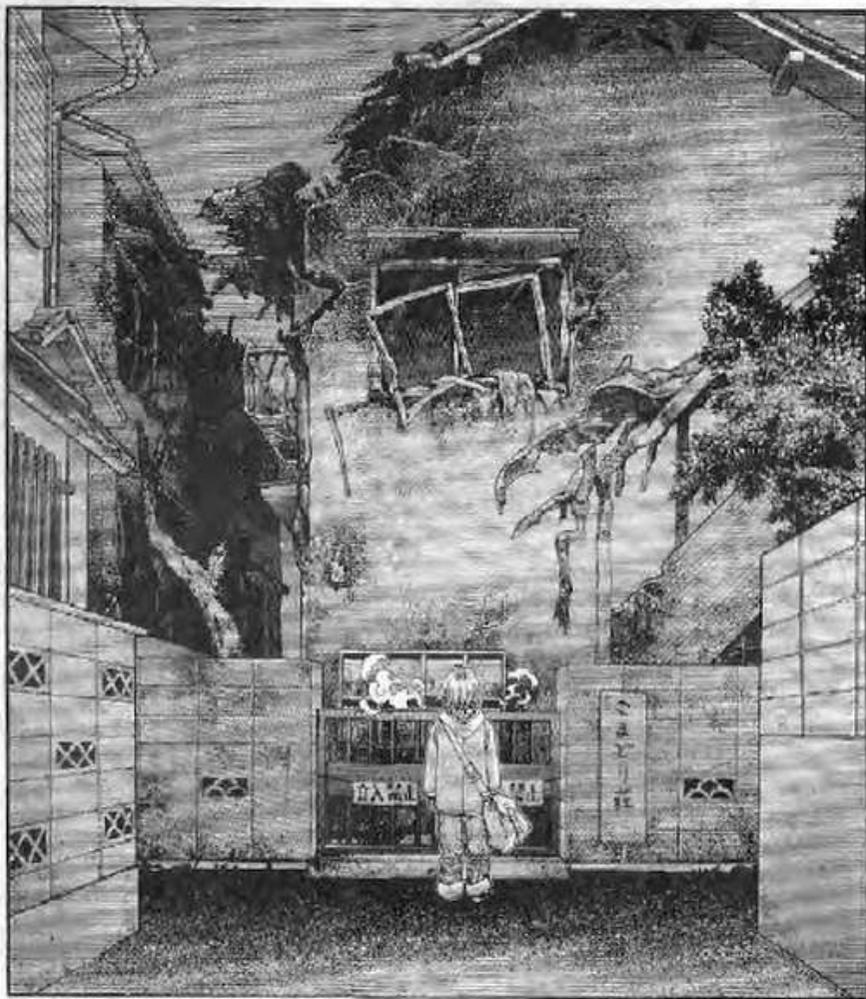
ยังโอ ค่ะ ที่ไม่ใช่ บ้านเขา นะ ที่ใหม่

ไม่ว่าจะคิดยังไง อิชิกิก็ต้อง ไม่เป็นไรอยู่แล้ว เพราะตอนนี้เธอ เลื่อนมาอยู่ที่ บ้านนี้อาจจะ ทำไมเด

ฉันน่าจะไปรีเปล่า เนีย... เอานะ ไปดูสภาพที่ อพาร์ตเมนต์ หน่อยก็ดี

ฮะ
ฮะ
ฮะ
มัน
อะไร
กัน
เนี่ย

ไม่มี
บ้าน
ให้อยู่
ซะ
แล้ว

ขี้จจะ
มา
ทำเป็น
หัวเราะ
อีก...

อะไรจะ
อารมณ์ดี
ขนาดนั้น
ขี้ขคนเนี่ย...

นอกจาก
หัวเราะก็
ไม่ขี้จะทำ
มึงใจแล้ว
นี่

ก็ไม่ได้เก็บ
ของสำคัญอะไร
เป็นพิเศษไว้ในบ้าน
หรอกนะ เ็นสลด
กับบัตรเครดิต
ก็อยู่นี่

ขี้
ขี้
ขี้...

พอดีพอม
สุดสำหรับ
เบสิค
อยู่บ้าง

ฮะ
หนอย
เอานะ
ช่วยไม่ได้
นี่นะ
ฉันไม่ได้
เป็นคน
ทำ

มึงใจก็
ไปที่บ้าน
ฉันก่อน
ละกัน

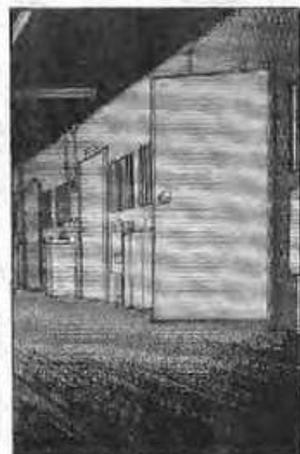
อะไรกันเนี่ย
สุดส่าห์ลงหน
น้อกลับมาจาก
เกี้ยวโตนี่นะ

ได้
ใจ

ทำไม
แม่ฉัน
ไม่ประหลาดใจ
เรื่องที่ฉันมาอยู่ที่นี่
ได้เลยล่ะ?

นี่...
นั่นมันสปริง
ฉันเพื่อซึกิทำ
ตอนสมัยประถม
นี่...

ทัง
ทัง
คือ
เผ่า
เก็บ
รักษาไว้
อย่างดี
มา
ตลอด

ทัง
ทัง
เป็น
สมบัติ
ของ
ซึกิ
นี่

ก็
ไหน
บอกว่า

ทำ
หาย
ไปแล้ว
ไง!!
อึซึกิ!!

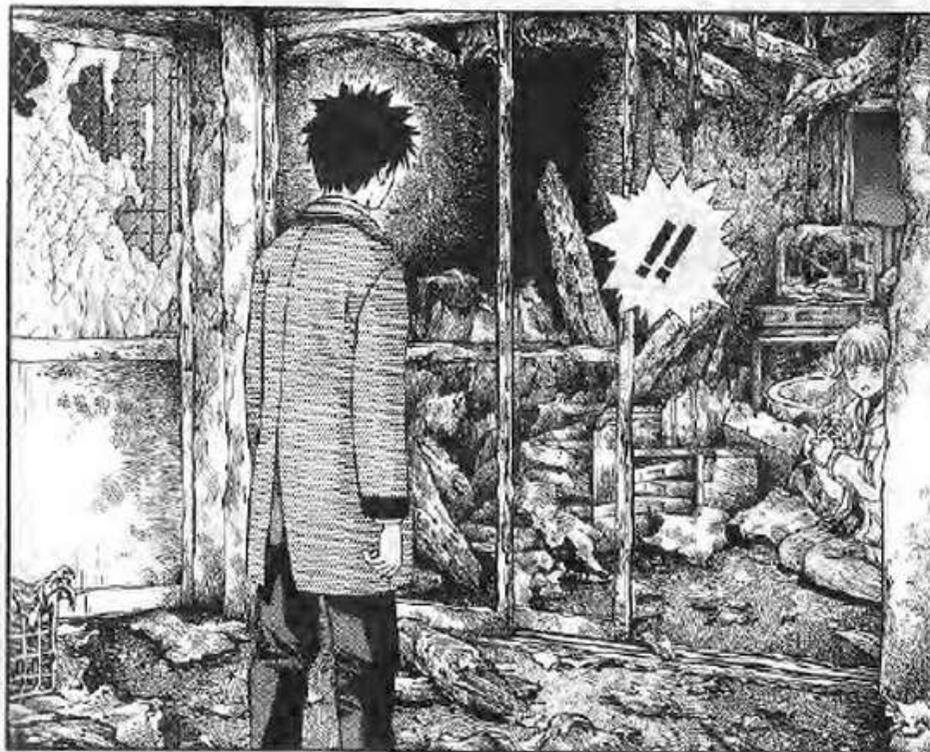
ตอนที่ 38 ความทรงจำ
ในอดีตที่มุมปีศาจ

ห้อง
ที่
เคย
เจ้า
เก็บ
รักษา
ไว้
อย่าง
ดีมา
ตลอด

ห้องที่
เป็น
สม-
บัติ
...
ของ
ชีวิต
ของ
ฉัน

นี่
อดีตจัง
ดูนี่สิ

เพราะ
เราเป็น
คนรักกัน
ไม่ใช่
เพื่อน

อาจารย์
โกรธ
ใหญ่เลย
ล่ะ

ทำขึ้นมา
โดยที่ไม่ได้
ดูหน้าฉัน
กันรี

อ้อ

เธอนี้
เขี่ยมจริง ๆ
สุดขอลด
เออสิ

ว้าย!!
นี่เป็น
ครั้งแรก
นะเนี่ย
!!

เป็น
ครั้งแรกที่
อึดจัง
ชมฉันนะ
!!

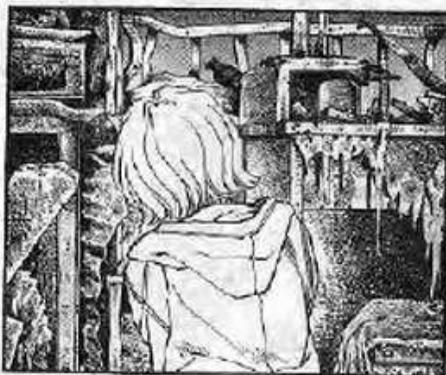

ฉันไม่อาจถูก
คนที่ไม่มีความลับ
ที่อเมริกาจะฉีก
เรื่องของฉันมาทั้ง
วิชาทวิจารย์
พรอกนะ

ฉันจะเก็บ
มันไว้เป็น
สมบัติ
ของฉัน
ตราบชั่ว
ชีวิตเลย

พรอ
ไป

เธอคงจะ
ลืมไปแล้วสินะ
ว่าฉันนะก็เคย
ชมเธอ มีจดจำได้
อยู่ใช่ไหมล่ะ?
เรื่องตอนที่เธอ
ทำรูปปั้นหน้า
ของฉันนะ

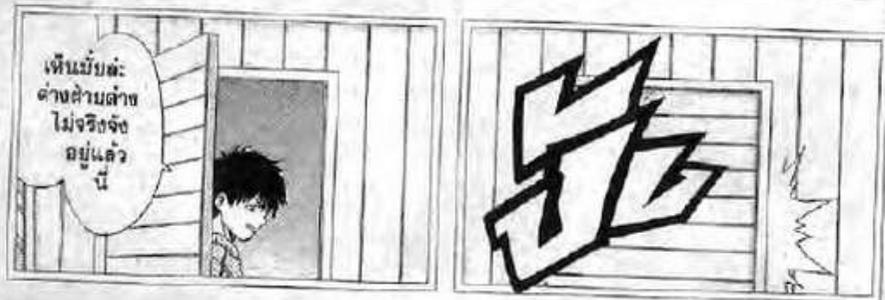

ตอนนั้น
เธอบอกว่า
จะเก็บรักษา
มันอย่างดี
ชั่วชีวิต
ใจ

แล้ว
ไหน
ล่ะ?
ทำไม
ไป
ฉัน
หนอ
สิ

ไม่
ไหว
น้ำ

แต่... อาจจะทำให้รู้สึกดีขึ้นบ้างก็ได้ นะ

การที่มานั่งคิดถึงคนที่เค้าไม่มีใจกับเรา มีทรมาณมากจริง ๆ นะ

จริงๆแล้ว แม่ตอนอยู่ที่อเมริกา ฉันก็ไม่เคยลืมเรื่องอดีตจริงๆเลย

ใจดีละที่กลับมาที่นี่ก็เพราะอยากเจออดีตจริงๆ !!

แม่แต่ตอนนี้ก็ยังชอบฉัน... ได้พูดสิ่งนั้นออกไปตั้งหลายครั้งแล้ว... ที่นี้จะขอมติตจริงๆจังๆซักทีมั๊ยนะ?

เป็นเรื่องจริง...จริงๆ นะ

อย่างที่ได้คิดไว้เลย... มันแสนทรมาณจริงๆด้วย

ฉันจะต้องตัดใจจากอดีตจริงๆ เพราะอะไรๆ มันเปลี่ยนแปลงไม่ได้

สิ่งที่หนีไปตั้งแต่ด้วย มันช่างทรมาณเหลือเกิน...

ผมนี้
มันอะไร
กันเนี่ย
?

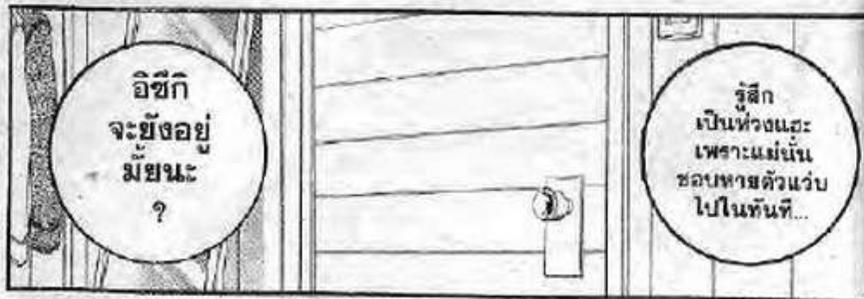
เมื่อ
ไม่นานนี้
เพิ่งตั้งใจ
จะสารภาพรัก
อีโอริจัง
อยู่แท้ ๆ

นี่ผมชอบ
อีโอริจัง
จริง ๆ ธิเปล่า
เนี่ย...

แล้วผม
คิดอะไร
ยังใจกับ
อีซึกิ...

เพราะ
คิดมากไปรีว่า
เกิดเรื่องต่าง ๆ
มากมายจน
เหนื่อยไป...

ในวัน
รุ่งขึ้นผมเลย
เป็นไข้เลย

สองวัน
หลังจากนั้น

ใจ !! สบายดี ยืนแล้ว เปรอ !!

อึ... อึ

ดีจัง ดีจัง

แหม อูริสึกสบายใจ จนน่าหมั่นได้ จริงๆ...

เอ

ทั้งที่ ทางผมรู้สึก แปลกๆ ยังใจ ไม่รู้สิ

เดี๋ยว เดี่ยว เดี่ยว

อึ...

หลังอยู่เหม็น เข้าห้องน้ำ ช่วยล้างตัว ไว้ซักแป๊บนี้ ไม่ดีหรอก ?

ไม่เห็น จำเป็น ต้องทำ แบบนั้น เอย

อึ... ให้มันขาด ตรงนี้ ไปเลย!!

หว่า!! หยด นะ...

ป๊บ..

มีคน มา แน่ะ!!

ครืด ครืด

น่าจริง บดอย ฉันทะ ฮัยบ่า!

มา แล้ว ครับ

อึ... อึ... อึ...

อึ... อึโอริจัง...

จบตอน/ความทรงจำในอดีตก็ถูกเปิดเผย

ตอนที่ 39 ความ
กล้ากลุ่มครั้งแรก

เพราะผม
ไม่เคยคาดฝัน
มาก่อนเลยว่า
สิโอริจังจะมา
ที่บ้านผม
คนเดียว

จบ
กรรม
ด้วย
นะ

ฮัน
ฉันจะไป
ยงชานะ

เฮ้!
ไม่ต้อง
พรอกฉัน
จัดการ
เอง

เอาเถอะนำ
ฉันมาพบ
คนที่ตั้ง
ชื่อนาน
ของคนที่
ไม่เป็นไร
พรอก

ช่วงนั้น
นายไป
เปลี่ยน
ชุดแล้ว
หึงเหอะ

อีกอย่าง
โกธจะ
แล้วไม่ใช่
จ๊ะ

สนิท
กัน
ดี
จัง

อย่างกับ
เป็นพี่น้อง
กัน
เลย
เนอะ

ฮัน
ทำไม
ไม่ใช่
เป็นคนรัก
กัน

พูดอะไร
ของ
เธอนะ
อิชิกิ
!!!

ช่วงที่อิคจัง
กำลังคิดถึง
อิชิกิ
มาทาสนี่ดีกว่า

ฮัน...
ฮัน

ความรู้สึกนั้น
มันอะไรกันนะ
ตอนที่เห็นหน้า
ของอิโวจิจจัง
เมื่อกี้

ห้องนี่
อิโวจิจจัง
มาเยี่ยมผม
คนเดียวแหละ
คนเดียวนะแท้ๆ

ดิฉัน
ที่ดู
ห่างๆ
สบายดี

ท่า
? อ้อ
ก็อย่าง
ที่เห็น
แหละ

ฮึบ

เมื่อ
...
คือ

อิ
จิจ
จัง
สิ
นะ

ไฟไหม้
เป็นอะไร
ไม่มาก
เหรอ?

ก็ไหม้
จนเกือบ
หมดเลย
นั่นะ

แต่เจ้าตัว
บอกว่า
ไม่ได้มี
ของสำคัญ
อะไร
เท่าไร

เมื่อ?
ฉัน
เหรอ
?
พอ
จิจจัง
นี่?
?

อ้อ
...

แล้ว
เงื่อนงำอะไร
หลังจากนั้น
มีอะไรสนุกๆ
บ้างมั๊ย
?

เรื่องนั้นเหรอ
พอเขาโตะคร
กลับไป
ฉันก็คิดว่า
อยู่คนเดียว
จริงๆมา

ฉันเลยไป
รวมกลุ่มกับ
อาจารย์กับ
โคชิโนะ
คุงนี่

อาจารย์นะ
ก็เอาแต่
แหวะว่านชื่อ
ของฝาก
อยู่โน้น
แหละ

ฮึบ ฮึบ ฮึบ

กลัวแล้ว!
ใจแสบหัวใจ
ความลำบาก
ของดิฉันแล้ว
ใช้มีมันแน่
สุดาเลยนะ

.....

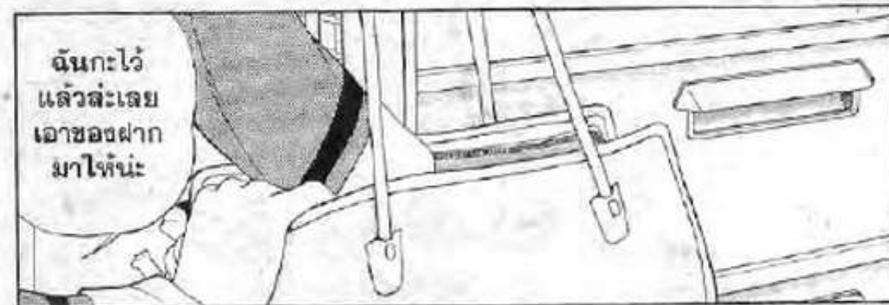
ไป
ซงกาแพ
แล้วค่อย
มาตีกว่า

ซ:
ซ:
ซ:

จริงๆสิ
สุดท้ายแล้ว
ฉันเลยไม่ได้
ซื้อของ
ที่จะฝึก
อะไรติดไม้
ติดมือมาเลย
ซึกซึ่น่า

ฮิ
ฮิ

ฉันกะไว้
แล้วล่ะเลย
เอาของฝาก
มาให้ล่ะ

เอ๋?
จริงๆ
นะ

เอ๊า

เซโตะคง
อยากได้
ไข่ม้อยล่ะ?
ก็เลย...

ว้าว!!
เครื่องราง
แห่ง
ความรัก
นี่นา
!!

แต่...
เธอไปซื้อ
มาได้ยังไง
ล่ะ?

ตอน
นั้น
เราสองคน
กำลังเดินตลอด
ประตูโทริอิ
ไซงะมา...พอดี
คนที่ร้านขายของ
เค้าเห็นฉัน...
แล้วจำฉันได้

ดูเหมือน
เค้า...
จะนึกว่า
เราเป็น
แฟนกัน
นั่นนะ
.....

โตะ

อิโอริจัง
สุดซ่าห์มา
เที่ยวที่บ้าน
ทั้งที

และกตคำห์
ได้มีโอกาสอยู่กับ
สองต่อสองด้วย
แห่ ๆ แต่ความมูสิ๊ก
มันท้อเหี่ยวจัง

ทีอิโอริจัง
รีบร้อนกลับไป
อาจจะเป็น
เพราะรู้สึกได้
ก็โตม้ง

เฮ้อ...
ทำไมฉัน
ถึงทำแบบนี้
ลงไปน้า

ทำ...
แบบนี้
.....

ฉันลองคิดถึง
ความมูสิ๊กของ
อิชิกิการ์ที่ฉัน
มานึกกลับใจ
แบบนี้คงทำให้
แม่ฉันอึดอัดใจ
แน่เลย

เดี๋ยวลี...
จีว่าในชีวิต
พริบตาฉันฉัน
ได้รู้สึกชอบ
อิชิกิฮันมาแล้ว

หรือว่า
แค่ชั่ว
พริบตานี้
เท่านั้น?

นี่มันเป็นอะไรไปเนี่ย
เพิ่งเคยเป็นแบบนี้
เป็นครั้งแรกไม่เข้าใจ
ไม่เข้าใจจริงๆจริง
หัวทบทจะระเบิด
เป็นเสียๆแล้ว

พยายามว่า
อิชิกิก็จะ
จากไป
อิโอริจังก็จะ
โกตตอกไป
ฉันสิ?

อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก

ฉัน
ตัดชิ่งไซ
กับ
อิชิกิ
ล่ะ?

จะ
ไปรู้
อะไร
..

อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก

ก็ไม่รู้
จริงๆ ๆ
นี่

ไม่
เข้าใจ
เลย
ซึกนิต

อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก

ไม่
เข้าใจ
เลย
ซึกนิต

ผมรู้สึกเหมือนว่า
เครื่องของแห่ง
ความรัก ได้กลายเป็น
เป็นสายไหมเพียง
หนึ่งเดียวที่ได้
เชื่อมโยงผมกับ
อิโอริจังไว้

ตะโกน
อะไร
อยู่นะ

อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก
อึกอึก

ไป
อาบน้ำ
ได้แล้ว

ฮึ๊ว

ตอน
จะเข้ามา
เกาะประตู
ทนายสิ

ฮึ๊วฮึ๊ว
ฮึ๊วฮึ๊ว

ทำไมฉัน
ถึงตื่นเต้น
ล่ะ??

ว้าย!!
อิตจัง
ของนี่
มัน!!

เครื่องราง
แห่ง
ความรัก
นี่นา!!

อ๊ะ!!
เสร็จกัน!!
จริงสินะ
เดิมทีอิชิกิขอร้อง
ให้ฉันซื้ออัน
มาให้นี่นา
!!!

ดีใจจัง
ที่อิตจัง
จำเรื่อง
ของฝาก
ของฉันไว้
จ้าย!!

แล้ว
คือ
...

จะทำให้ดี
เรื่องกำลังดีใจ
มากเลยด้วย
จะทำเชมบแล้ว
ให้ไปตีมันนะ

ไม่
ไม่ได้
นะ!!

ถ้าปล่อยสิ่งนั้น
หลุดมือไป
ฉันรู้สึกเหมือนว่า
อิลอิจจังจะต้อง
โทษทางออกไป
จริงๆ!!

ที่จริง
ฉันก็ไม่ได้
ซีเรียสมากนัก
หรอกนะว่า
จะซื้อได้นะ
แต่สมเป็น
อิตจัง จริงๆ
เลย

โทษทีนะ
อิชิกิ
!!

ฉันคง
ให้เธอไม่ได้
จริงๆ
นั่นแหละ!!

ฉันจะให้มัน
เป็นสมบัติ
ของฉันแทน
อันเก่าที่
เสียไปนะ
!!

เก็บ
รักษา
ไว้
ให้ดี
ละ

อ้อ
!!

เสร็จแน่
ฉัน...

จบตอน/หวนเมทกลับกลุ่มครั้งแรก

ตอนที่ 40 คำพูดในความฝัน

ดูไปแล้ว
พวกนายนี้
ยังกะเป็นคู่
สามีภรรยา
กันเลย
นะ

พ่อก็
อย่าพูด
ล้อเล่นขงฉัน
ซิ

แหม!!
คุณลุง
นี่ละก็
!!

เจิน
นะเพีย
!!

แต่
ว่า

ตกลง
ไม่ให้มันนะ
คิดถูกแล้ว

มัน
ก็
เป็น
ความ
คิด
ที่ติ
นะ

อิซึกิจ
ก็มาเป็นสะใภ้
บ้านนี้เลย
เป็นไง?

เอามีย
!?

แหม!!
คุณลุง
ละก็...

พ่อ
!!

พ่อกับแม่เนี่ย
ไม่ไหวเลย...
เล่นจับเสากับ
อิซึกิ
ให้แต่งงานกัน
เฉยเลย...

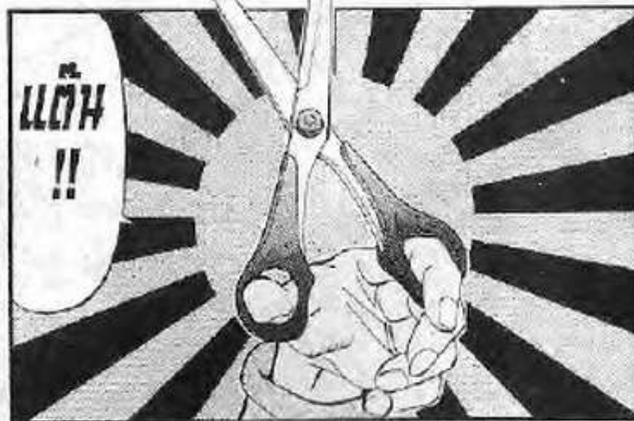
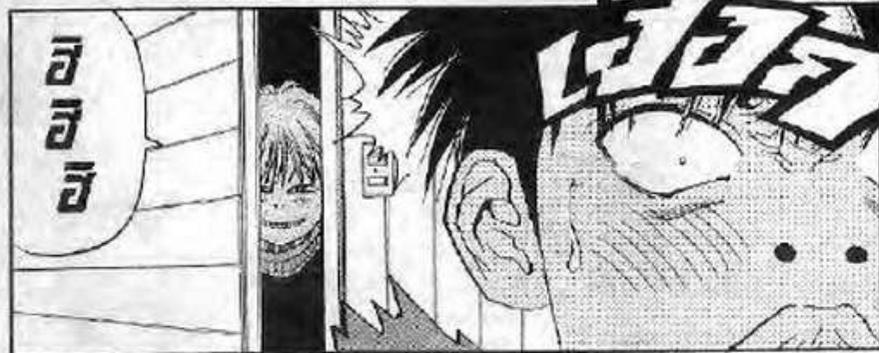

คนที่
ไม่เคย
คิดว่า
จะได้เจอ
ก็จะได้
มาเจอ

เป็นความ
ผูกพันระหว่าง
คนสองคน
ไม่เคยมีใคร
ขัดบัพเพ
สันนิบาต
ได้หรอก

อิโอริจัง
คงไม่พูด
อย่าง
นั้นแน่

เสร็จ
แล้ว
!!

ไม่เลว
เลยเนาะ
มีฝีมือ
เหมือนกัน
นี่!!

เจ๋ง
อยู่
แล้ว

อืม
อืม

ดีละ!!
ต้องให้
ของขวัญ
อะไร
สักอย่าง!!

ห่า?

สบายหัว
ดีนะ
เหมือนได้
เกิดใหม่
!!

อยาก
ได้อะไร
บอกมา
ได้เลย
!!

คิด
ไว้
แล้ว
!!

นี่...
อิชึก

ทื่อ

นี่มัน
ไม่อันตราย
ไปหน่อย
จึ?

ก็แหม
อยาก
อยู่อย่าง
นี้กับ
จิตจึง
มา
นาน
แล้ว

ฉันเป็นคน
ซื่อท้าว
นี่นานอน
คนเดียว
ไม่ค่อย
หลับ

นี่

ตอนเด็กๆ
เขาก็เคยนอน
ตัวกับ
อช่าจึเนาะ
อย่างนั้น
ไปหน่อย
เลย

นั่นมัน
สมัยเด็ก
ตอนนี้เป็นหนุ่ม
แล้วนะ
เกิดอะไรขึ้น
ไม่รับรูด้วย

ห่า
?

ถ้าทำละก็
จะเอา
ไปบอก
อิโริจึจัง

ทื่อ
จะ
บ้า
หรอ

เจียบ
เถอะน่า
น่าเนาะ
จะตาย

มันเป็น
เรื่อง
เมื่อ
นาน
มาแล้ว
แท้ๆ

แต่
รู้สึก
เหมือน
อยู่
กับเขา
มา
ตลอด
เวลา

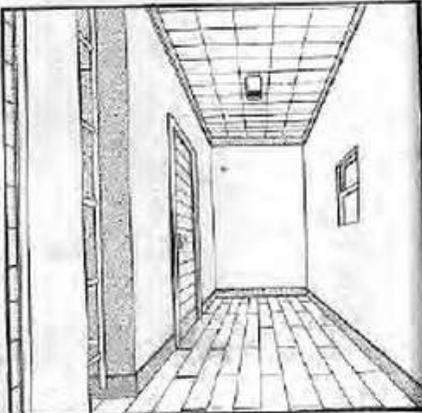
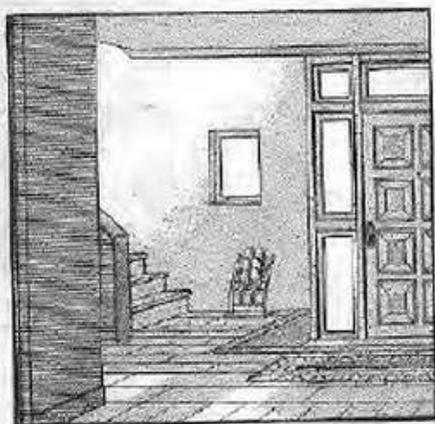
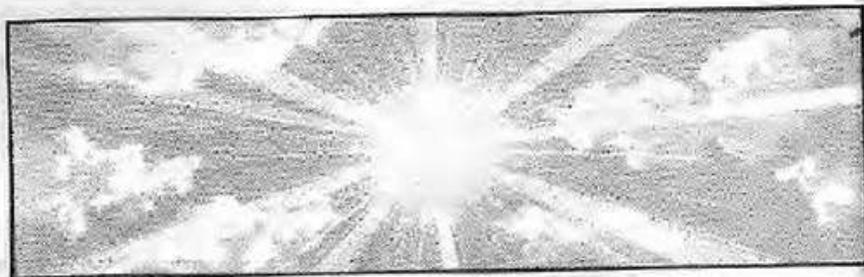
คนที่
ไม่เคยคิดว่า
จะได้เจอ
ก็จะได้
มาเจอ

เป็นความ
ผูกพันระหว่าง
คนสองคน
ไม่เคยมีใครขีด
บุพบต์ไหนว่า
ได้หรือก

ใน
ความฝันนั้น
เราไม่ได้บอก
ความในใจ
กับอิวาสึจัง...

บางที
เรากับอิวาสึจัง
อยู่กันอาจจะ
มีความสุข
มากกว่าก็ได้...

เป็น
อะไรพวก
อิชิกิจัง
มาแต่เช้า
เลย...

อาจารย์
เท็ดสึยะ
พวกคะ
?

อือ...
ว่า
ใจ
ล่ะ?

คือ
ว่า...

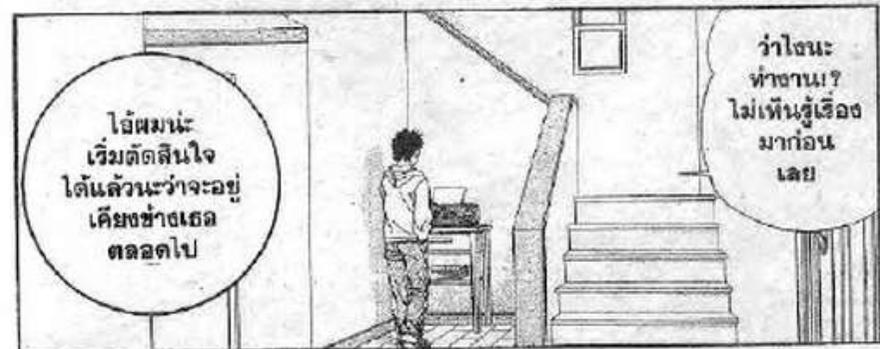
ขอพัก
ที่เตียงนัด
วันนี้
ได้มั๊ย
คะ

ไม่ว่า
มีงาน
อะไรก็
จะช่วย
ทุกอย่าง
เลยคะ

ตอนที่ 41

คำตอบอันหนึ่ง

จริงน้ำ
แม่นั้น
กำลังคิดอะไร
อยู่เนี่ย!!

ตั้งแต่ตอนนั้น
ก็ไม่มีโทรศัพท์
จากอิชิกิอีก
เลย

ช่วง
คริสต์มาส
อิชิกิ
ไม่กลับมา

อู๋อิชิกิ
ก็มาหาตัว
จากผมไป

คนที่ผม
ชอบจริง ๆ
จะเป็นอิชิกิ
ที่ว่าโอริจริง
แน่ะ

เวลาผมแว้น
ผ่านไปโดยที่ผม
ยังไม่เข้าใจอะไร
เลย....

สวัสดิ
ปีใหม่
...

ฝัน

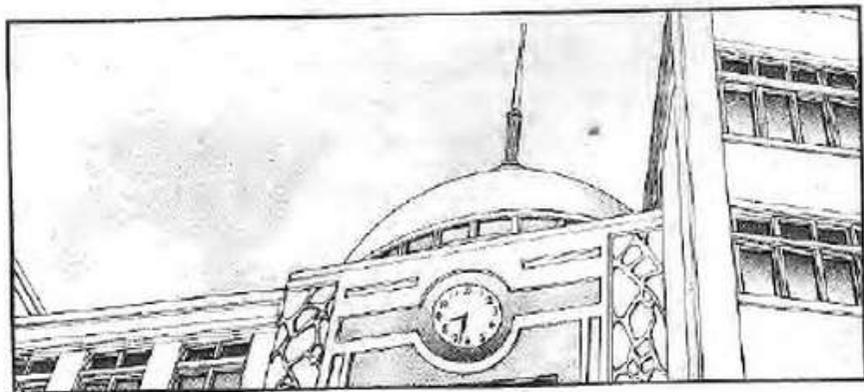
เฮ้อ...
เข้า
ช่วง
ปี
ใหม่
ละ

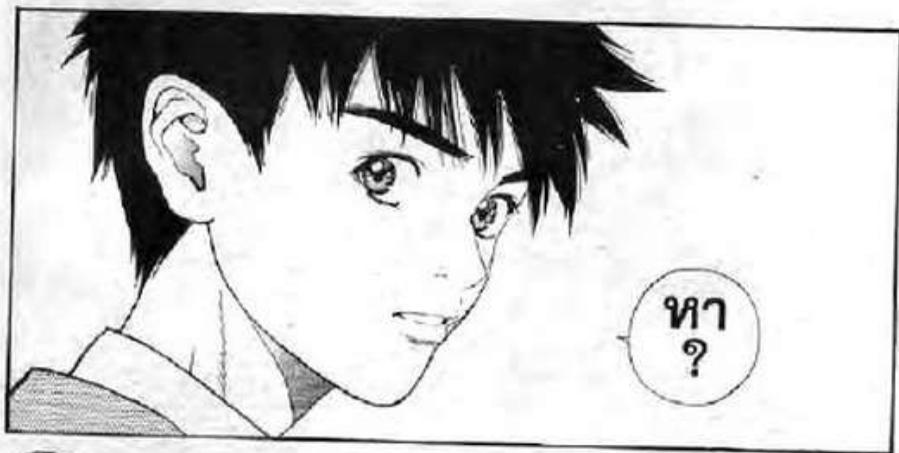

อิชิกิ
บ้านนี้
กำลัง
ทำอะไร
อยู่นะ

อิชิกิ...
ผมของฉันทัน
ยาวขึ้นมา
แล้วนะ....

สรุปคือ
เซโตะคุง
เค้าต่างจากนาย
เค้าไม่มาแรง
เค้าารอวันนี้
หรือ

มาพักหายใจ
ตั้งแต่
โกโง
เขยวนะ
โยชิซึกิ !!

ออรอน
สวัสดิ์
เซโตะ
คุง

ฮือ...
ออรอน
สวัสดิ์

อโโหจิจัง
น่ารัก
จริงๆนะ

โยชิซึกิ
ไม่ว่าจะคิด
ยังไง ฉันก็ว่า
เซโตะคุง
ชื่นชม
เซโตะ
แพท

เอ

เธอชอบ
เซโตะคุง
ใช่ไหม!!

ทา

พูด
อะไร
ของ
นาย
นะ

โยชิ
ซึกิ
!!

อ
อ
อ

นี่...
หนังสือ
นั่นนะ...

อืม

จริง ๆ แล้ว
ปีนี้ฉันตั้งใจ
เป้าหมาย
ไว้ 10 ล้าน
นี่นะ

ไม่เกินไป
แล้ว
อย่างนั้นก็
อันเดียว
ยังไม่ได้เลย
ด้วยซ้ำ!!

ที่
ไม่เชื่อ
เล่ห์แกล
ทลยด
เอาออก

โฮ นามิ!
เอาช็อกโกแลต
มาให้ฉัน
ใช้嘛
ส่งมาเถอะน่า

มี
ที่ไหนแล้ว
ดาบ้า!!

อ้อ
ฉันพรอกกี้...
วันนี้เป็นวัน
วาเลนไทน์
นี่เอง

ชิชิชิ

เฮโตะ
คุง

ว๊าก

อ้อ...
อ้อโอริจิจัง
ริว้า!!

เฮ้า

เป็น
อะไร
ไป...
ฉัน
พรอก
?

โอ้...
เงินค่า
หนังสือ
พรอกกี้...

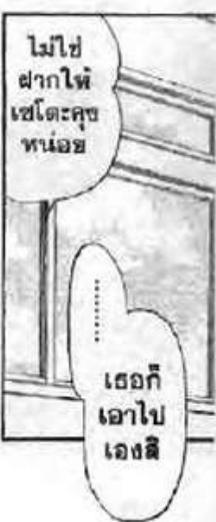
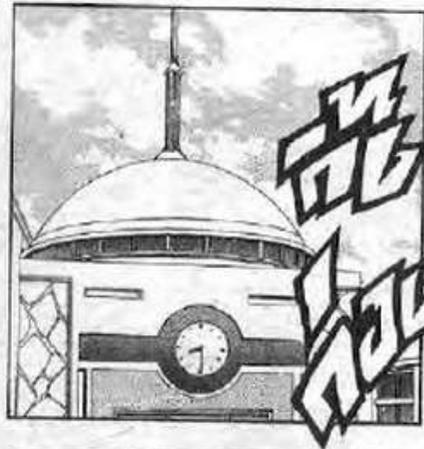
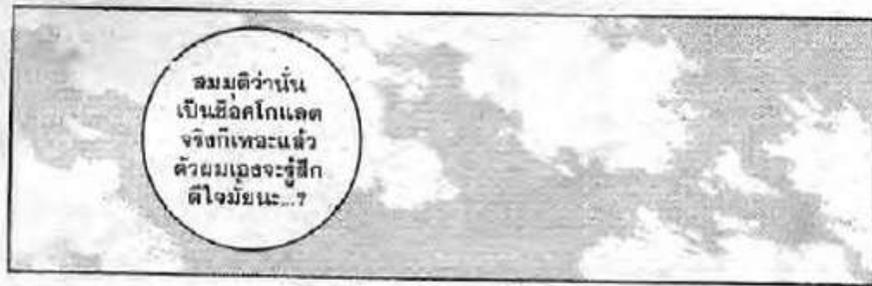
อ้อ...
เปล่า
พรอก
ไม่มี
อะไร

อ้อโอริจิจัง
ก็ใจดำ
ไม่เอาอะ
ไฟช็อกโกแลต
อ้อทำไม
คนอื่นไม่
ไม่เชื่อนะไร
เลย

ฮอลคนนั้น
เป็นแฟน
กันแล้วสิ
ตกลงใจ
กันแล้ว
ฉันสิริ
น่าจะมี
เด

ชิชิชิ...
ชิชิชิ

ก็ฉัน
เห็น
นี่นา

แต่ เธอนี้ก็
ไม่โหว่น่า
จะสารภาพรัก
ที่สำคัญทั้งที
แต่ให้อันเล็ก
กระตืดเตี้ยว

ไม่
ไม่ใช่
ไม่ใช่
แบบนั้น
นะ

ฉันกะให้คำ
เป็นการ
ขอบคุณ
เรื่อง
หนังสือ
นะ...

เอานะ
จะว่า
แบบนั้น
ก็
ตามใจ

แต่ขี้ขใจ
ก็ทะเล
เธอเองไปให้
หมอนั้นแดง
ก็แล้วกัน
นะ

อ้อ...แต่...
ฉันไม่รู้
นี่นา
ว่าตอนนี้
เค้า
อยู่ไหน

อ้อ
!!
หมอน
นั้น
นี่
รี

อะไร
กัน
เรื่องนั้น
เออริ

ฉันอาจจะ
เข้าไปยุ่ง
เรื่องของ
นายมากไป
ก็ได้...

แต่เพราะ
เห็นหมอน
เซโตะคุง
เขียนกำกับ
โยชิซึกิจัง

อีกอย่าง
ดูเหมือนเซโตะคุง
กำลังก่อกวนอะไร
อยู่ด้วยฉันเลยคิดว่า
น่าจะพอช่วยอะไร
ได้บ้าง

นายนี้
ยุ่งเรื่อง
ของฉัน
เสียจริง
น่า
...

ให้ตายสิ
แต่ละคน
ยุ่งกับฉัน
จัง

ผมกำลังก่อกวน
อยู่จริง ๆ นั่นแหละ
เพราะมีโยชิซึกิจัง
นำตัวออกจะ
บ้านนั้นแล้วผม
จะไปกลับโดย
ได้ไซ

แต่ ตอนนี่
คนที่กำลังขุดหลุม
ขนาดใหญ่
ในความรู้สึก
ของผมมัน
ไม่ใช่โยชิซึกิจัง

และผมกำลัง
ศรัทธาใจจัดแจง
สิ่งนั้นมาเป็น
ของตัวเอง
ทั้งหมด...

จะ
บอกว่า...
ฉันชอบ
โยชิซึกิจัง
สินะ
?

แต่นั้น
นาย
คิดเอง
เออเออ
จริงมี
?

ว่า
ไซ
?

เอ้อ
...

ขี้ใจตอนนี่
ขอให้ปล่อย
ให้ฉันอยู่เฉยๆ
ทีเถอะ

พูดให้ชัด ๆ
ไปเลยนะ
ฉันนี่ไม่ได้
คิดอะไรกับ
โยชิซึกิ
เลยซักนิด

เพราะฉะนั้น
การที่นายมากอย
แสร้งความรู้สึก
ฉันเนี่ยมันทำให้
ฉันลำบากใจ
มากเลยจริงๆ
!!

จากตอน/ภาคก่อนหน้านี้ง

ตอนที่ 42
ความรู้สึทกหวั่นไหว

“ฉัน
ไม่ได้ติด
อะไอกับ
โยชิซึกิ
เลย
ซึกิเนเต!!”

[มันทำให้ฉันลำบากใจมากซึกิมั๊ย!!]

จ๋าเจ้าตัว
ก็มาได้ฮีน
เข้าพอดี...
จบสิ้นแล้ว

แต่
ก็ดีแล้วละ...
แบบนี้
ผมจะได้ตัดใจ
ได้ซะที

ไม่สิ
ดีแล้ว
แน่จ้ะ!

มัน
ดีแล้ว
จริง ๆ นะ!

ทำไม
พูดโกหก
ออกมา
แบบนี้ล่ะ
เซโตะคง

เจ้าโคชิโนะอะ
เดี๋ยว ฉันพูดอะไร
ออกมาว่าทั้งที่ฉัน
ตั้งใจจะเคลียร์
อะไรให้มันชัดเจน
แล้วเซียวนะ!

โธ่
โธ่
โธ่
โธ่
โธ่

นายไปซื้อ
เครื่องรางเพื่อ
ความรักที่เกี่ยวข้อง
กับโยชิซึกิ
สองคนไม่ใช่
หรือ?

ฉันรู้ว่ามันเป็น
สิ่งที่เป็นเหมือน
เครื่องรางที่จะ
ช่วยให้ประสบความสำเร็จ
เรื่องความรัก

เอ่อ

เรื่อง
นั้น

โดนยไล้จีเข้า
ชักจะ...
ผมว่าผมก็มัน
ไว้ได้แล้วนะ...

เจ้าตัว
ปากไม่ตรงกับใจ
เริ่มมาป่วนเนียน
ในความคิดผมแล้ว

เอ่อ

เรื่องนั้นคือว่า
มีคนขอซื้อ
ให้ฉันพาซื้อ
ให้ล่ะ

โธ่
โธ่
โธ่

โธ่
โธ่

ผมยัง
ดีบสนอยู่
ตั้งนั้น
ปลอขมันออกมา
เลยล่ะกัน

มันเรื่องจริง
นี่แหละในถือว่า
ผมมันออกมา
มากกว่าเป็นเรื่อง
ปากไม่ตรงกับใจนะ

จริงมัย
โยชิซึกิ

ฉันพูด
แบบนี้
ใช่มัย
!!

มาพูดเรื่องนี้
ที่ปิดเข็บบเอาไว้
เขาดูขุ่นมัยเหมือน
กับว่าผลตกค่า
มาตลอดเสียเพื่อน
แพง

ห่า
?

โยชิ
ซึกิ
อยู่
ตรง
นั้น
หรือ
?

แบบนี้
ตัดสิน
ได้ล่ะ!!

เอ๊ะ

เรื่อง
อิชึกิ
หรือ

ขอโทษนะ

เค้าห้ามวิ่งตรงทางเดินไม่ใช่สิเธอเนี่ย

จริงน้ำ

เด็กว่าเรื่องแบบนี้ก็ตีแล้วนี่ครับ

เมื่อกี้... ผมสามารถบังคับความรู้สึกที่อยากจะหนีออกไปหาเธอได้...

สิ่งนั้นแสดงว่า...

ทำไมล่ะเซโตะคุง

เอาเถอะ โทชิ นาเอะ ถึงนายจะหลุดอะไรยังไงมันก็จะจบลงแล้วละ

ไปหน้ายิ้มๆ ของผู้หญิงคือพายุร้ายอันน่ากลัว

บอกห้องกับชื่อมาสิ !!

เขาจะละครับเด็กนักเรียนขอวิ่งตรงทางเดินเป็นธรรมดา

แต่ว่า...

ต้องขอโทษด้วยจริงๆ นะ

ผงก ผงก

ผมสามารถบังคับความรู้สึกของตัวเองได้แล้ว

ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไป ผมจะสามารถสัมผัสโอไรจังได้... ให้เหลือก็แค่รอเธอกลับมาเท่านั้นเองสิ

ร้องไห้ไป
ก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา
หรอกเพราะ
นี่มันคือ
เรื่องจริง

วันนี้
พวกเรา
ก็กลุ่ม
ปลอด
ช็อค
โกแลต
!!

มัน
2 ปี
ติดกัน
แล้วนะ

ส่วนนั้น
ตลอด
15ปี
ไม่เคย
ได้รับ
เลย

ฮะ ฮะ ฮะ

ระวังโทตี้
เจ้านี่มันไม่ใช่
พรรคพวก
ของเราหรอก

หมายถึง
ความ
ว่าใช่
หรือน่า
หุข

แกนะ
ได้ช็อคโกแลต
จากอิโอริจิ
ไซม์ยะ

ว่า
ใช่
นะ
!!

ทื่อ
?

ไม่
ต้องมา
เส
สตรง
!!

ทื่อ
?

จิริชด้วย
เมื่อเช้า
แก่ได้รับ
ต่อหน้า
ทุกคนเลย
นี่ทว่า!!

อัน
นั่นมันเงิน
ค่าหนังสือ
นะ....

จิริช

เจ้าคน
ทรยศ
หักหลัง
ไอ้คน
หักหลัง
เพื่อน

แก่
ไม่ได้
รับ
จิริช
นะ
?

แปลกแะ
ก็เมื่อ
ก็เมื่อ
หาแกเพื่อ
มอบช็อค-
โกแลต
ให้ทีทว่า

เออ?
ถ้าฉัน
ตอนนั้น...

ความรัก
อย่าหวั่นไหว
นะ!!

ก็...ก็
อิโวจิจัง
เป็นคน
ใจดีนี่
!!

คงจะ
ให้เพื่อ
เป็นการ
ตอบแทน
เรื่องหนังสือ
ซัวร์

มันก็
เป็นการ
มอบให้
ตาม
มารยาท
สังคม
นั่นแหละ

ฉันเซอร์!! ใจละ
แต่ฉันว่ามันไม่ใช่
แบบนี้มัน
เพราะเห็นท่าทาง
เธอรีบร้อนออกขนาด
นั้น

แต่
เธอ
ทะเลาะ

แก
กับเฮนรี่
พูดจาแค้น
เหมือนมัน
เจตนา

แสดงว่า
ความรัก
คงจะหักกัน
ได้สินะ

ความรัก
เข้ากันได้
!!

บอก
แล้วใจ
ว่าห้าม
หวั่นไหว
!!

มัน...
มันไม่ใช่
แบบนี้
หรอกน้า

เธอทานิ
คือศัตรู
ตัวฉกาจ

จากนี้ไป
หมอนันก็ต้อง
คอยสอดส่อง
ของอิโวจิจัง
มาอีกแน่

ลำบากใจ
จริงน้า
ทั้งที่ไม่ได้
อยากจะได้
อิโวจิจัง
แท้ๆ

ครั้งนี้บอก
เจ้าเธอทานิว่า
ผมตัดใจจาก
อิโวจิจังแล้ว
ก็ไม่ว่าจะพูดได้
ง่าย

เพราะ
หมอนัน
ชอบอิชิกิ
นี่นะ

แต่
จะยังไงก็เถอะ
เธอรีบกลับมา
เร็วเถอะนะ
อิชิกิ

มีเรื่อง
อยากจะพูด
กับเธอมากมาย
ถ้ายกกล่องเลข
ที่เดียว

พูด
พูด
อะไร
นะ

ฉัน
ได้พบ
คน
แบบนั้น
แล้ว
ละ

เพราะ
ฉัน

ฉัน
จะ

ไม่
พบ

อึดใจ
อีก
เป็น
ครั้งที่
สอง

ห่า
...

ยัยบ้าเอ๊ย
ฉันตัดใจ
จากอิโอริจัง
แล้วนะ
!!

ทั้งที่ฉัน
ตัดสินใจ
แล้วว่าจะอยู่
เคียงข้างเธอ
ตลอดไป!

อย่าหนี
ฉันไปสิ
!!

บ้าเอ๊ย
!!

ทั้งที่
ตัดสินใจ
เด็ดขาดได้
แล้วแท้ๆ

คนที่
เป็นผู้ใหญ่!!
เธอพูดถึงเรื่อง
ของอาจารย์
ทำไมเกลียดจัง?
ลิสึกิ?

ขบถอน/ความรู้สึกเรว้นโทร

ตอนที่ 43
บทสนทนาของเด็ก

จะพยายาม
กันเกิน
ไปแล้ว

บ้า
ที่สุด

พุด

คิดสิเปล่า
ว่าฉันต้อง
มานั่ง
กลุ้มใจ
เพื่อใคร
!!

เธอนี่มัน
ชอบทำอะไร
ตามใจ
ตัวเองเสมอ
เลยนะ!!

ทั้งที่
ฉันลงทุน
ฝันหุดไม่ตี
กับอโรวิจจัง
และตัดสินใจ
ความรู้สึกที่มี
ต่อเธอได้แล้ว
แท้ๆ

ทำแบบนี้
อาจจะทำ
ให้เธอ
เกิดบาดแผล
ในจิตใจ

ไม่
เห็น
เศษ
ตุ๊กตา
เลย

พูดไปแล้ว
อโรวิจจัง
คงไม่รู้สึก
เป็นแผล
ในใจอะไร
หรอกมัง...
เพราะเธอนี่มัน
ออกมาในนะ

สำหรับเธอแล้ว
ฉันนี่ก็แค่
เพื่อนร่วมชั้น
ธรรมดาในทะเล
เพราะดูจาก
ใบหน้าของเธอ
อิมเมชั่นแบบนั้น
ก็เข้าใจได้แล้ว

เฮ้อ ใจฉันมัน
คิดเอาเอง
คนเดียว
หัวหมกไปเอง
คนเดียวนี่นะ

อะ
อะ
อะ

อิจ
ตะ
กะ
ขอ
เปลี่ยน
เรื่องคุย
หน่อย
นะ

พุดนี่
มีเจอ
อโรวิจจัง
บ้างมั๊ย
?

หือ?
วันนี้มีเจอ
เธอนะอะ

มีรูเรื่องอะไรเกี่ยวกับครอบครัวของเรอที่อเมริกาบ้างมั๊ย?

ทำไมล่ะ? ผมไม่รู้อะไรหรอก

ฟังมาจากอิชิกิจัง

คิดว่าวันนี้ไม่มีเงินส่งมาถึงแม่! บอกว่าเป็นคำตอบแทนที่คอยดูแล

ปัง!

แม่เห็นคิดอะไรอยู่ป่ะ? เรื่องแค่นั้นไม่เห็นต้องคิดมากเลยน้า

แล้วทำไมล่ะ?

เออ... ครอบครัวที่อเมริกา มีรูเรื่องที่อิชิกิมาอยู่ที่ญี่ปุ่น

อิชิกิ เบล้าน้า?

เอ๊ะ?

อะไรซะแม่หมายความว่าอะไร? หมายความว่าเธอหนีออกจากบ้านมาสิละ?

อิม อิชิกิจัง บอกกับแม่ว่ามีติดต่อกลับไปที่บ้านบ้างเหมือนกัน

คืน

ฉันกลับบ้านเค้าก็ดึกชั้ๆสิ?

แต่จะจริงแน่จ้ะ...

ใช่ล่ะ แม่ติดใจตรงที่ทางครอบครัวเค้าไม่มีโทรมาห็นเลยแม่แต่ครั้งเดียวนี่สิ

ปกติ น่าจะมีโทรศัพท์หรือจดหมายหรือมีสิ่งของมาให้เป็นการขอบคุณที่คอยดูแลอิชิกิจังให้นั่งจริงมั๊ย

ฮอ... แบบนั้นไม่เห็นต้องคิดมากเลยนี่ละ

เบล้าน้า เรื่องนั้นแม่ไม่คิดอะไรมาเลยแล้ว

ลูกก็รู ไม่ใช่เหรอว่าพ่อของอิชิกิจัง เป็นคนที่เข้มงวดมากเลยคิดว่ามีเหรอว่าจะไม่ทำตัวลูกสาวนี่

เอ๊ะ? อิม อิชิกิจัง?

อิจิมิ พุดไปแล้ว อิมก็เคยเจอเหมือนกัน...

จะว่า เข็มงวดก็ใช่เน แต่รูสึกกลัวมากเลย

ตอน
ไฟไหม้
ยังไม่มีโทรศัพท์
มาเลยนะ
รู้สึกเป็นห่วง
จริงๆเนี่ย

ถ้าเจอเธออีก
ก็จะช่วยตาม
ที่อยู่กับเบอร์
โทรศัพท์ที่
อเมริกาให้แม่
หน่อยสิ?

เอ๊ะ
...
...

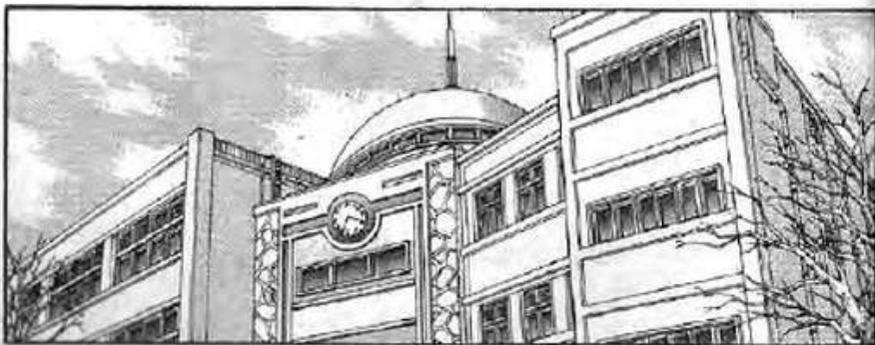
พอแม่พูด
ออกมาอย่างนี้
จำผมก็เริ่มรู้สึก
เป็นห่วงขึ้นมา

แม่นั้น
เป็นพวก
ชอบเร่ร่อน
ซะด้วย

เรื่องหนี่
ออกจากบ้าน
อาจมีสิทธิ์
เป็นไปได้นะ

แต่...
ผมจะได้เจอ
อูซึกลีก
มั๊ยเนี่ย...

เฮ้อ
น่าอายนะจริงๆ
ทำไมผมถึง
ทำอะไร
ไม่ได้ความ
เอาซะเลยน้า

วิชา
ศิลปะ
วันนี้
เรียน
เอง
วะ

เพราะ
อะไร

ถ้าผม
ค้นพบความรู้สึก
ตัวเองเกี่ยวกับอูซึกลีก
ได้เร็วกว่านี้ก็คง
ไม่เกิดเรื่องแบบนี้
แล้ว...

เอ๊ะ

ก็อาจารย์
โคบายาชิ
วิชาศิลปะ
ล้มป่วยเมื่อ
อาทิตย์ก่อนนะ

วิชาศิลปะ
น่าเบื่อจะตายไป
เรียนแบบนั้น
โชคดีเป็นเท่า

อูโอริจริง
จะชอบ
สิว่าเกลียด
ผม

การที่ผม
ไม่ได้นั่งคิดถึง
เรื่องนั้นเลย
ตอนนี้อาจจะเป็น
การช่วยผมได้มาก
เลยก็ได้...

อย่างน้อย
ก็น่าจะคุยกับ
เธอในฐานะ
เป็นเพื่อนร่วม
ชั้นเรียนตาม
ปกติได้มั้ง

.....

เฮ้อ
น่าอายนะจริงๆ
ที่คิดว่า เรื่อง
แบบนี้
จะช่วยให้...

ฉัน
เกลียด
คน

ที่
ไม่เข้าใจ
ความรู้สึก
ของ
ผู้หญิง

แกล้งได้
ขี้ออกเผลอ
จากอิโริ
ไซม์ซ
?

ไม่ได้รับ
จริงนะ?
แปลกแฮะ
ก็เมื่อที่
เซอกำลัง
จะไปมอบ
ให้แก่นั่นหว่า

สิ
ว่า
...
อิโริ
จัง

จะ
ชอบ
...

ไม่นะ
จะเป็น
แบบนี้
ไปได้
ง

มี
เรื่อง
แจ้ง
ให้
ทราบ

แต่
...

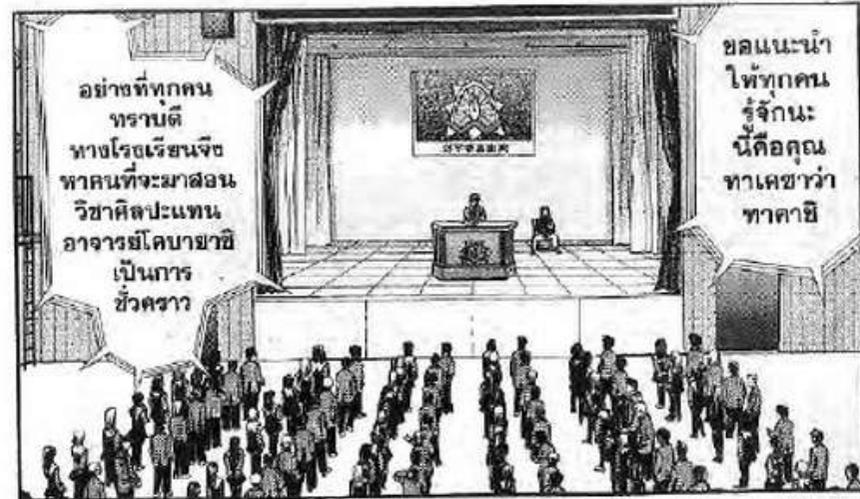
จะมีการ
ประชุมด่วน สำหรับ
นักเรียนชั้นปีที่ 2 ขึ้น
ตั้งนั้นขอให้ทุกคน
มารวมตัวกันที่ห้อง
พลศึกษา
ด้วย

WAAAA

เฮ้
ไม่เอานะเลิกคิดๆ
มานั่งคิดโน่นคิดนี่
กับเรื่องที่ไม่ใช่
หลักฐานอะไรเลย
ทำไม

ยังไง
เรื่องมันก็ได้
จบลงไป
แล้วนี่...

อย่างที่ทุกคน
ทราบดี
ทางโรงเรียนจึง
พาคณะที่จะมาสอน
วิชาศิลปะแทน
อาจารย์โคบายาชิ
เป็นการ
ชั่วคราว

ขอแนะนำ
ให้ทุกคน
รู้จักนะ
นี่คือคุณ
ทาเคซาว่า
ทาคาชิ

อาจารย์ทาเคซาว่า เคยเป็นศิษย์เก่า ของโรงเรียนเรา ตอนที่มิอากิเป็น นักทำโมเดลที่ ประสบความสำเร็จในระดับโลก

ขอให้ทุกคน จงภูมิใจ ที่เข้าย้อม มาสอน พวกเธอ

พูดอะไรนะ...

กรุณาอย่าคิดอะไรมาก ทำตัวให้เป็นกันเอง ดีกว่านะ

ตัวฉันก็ไม่ค่อยถนัดที่จะมาพูดคุยกับทุกคนจากที่สูงๆแบบนี้นะ... คิโยไม่ถนัดเลยนะ...

นักทำโมเดล ?

ขอเชิญอาจารย์ทาเคซาว่า กล่าวทักทายด้วย

แต่ยังไง

ก็ขอฝากตัวกับทุกคนด้วยนะ

ทุกคน... ขอพรีเซนต์

เมื่อที่ท่านผู้ช่วยผอ. ลอกจะเสร็จเสร็จฉันก็รีบไปหน่อย

ฉันทาเคซาว่า

นี่นี่... หลังจั้งเลยเนอะว่ามิฮ?
 ๙๙๙๙ ๙๙๙๙

อาจารย์ทำไมเดด... เป็นผู้ใหญ่... อีหี.....
 รึว่าบางทีหมอนี่อาจจะ....

ฮิ... เป็นไปไม่ได้หรอก โลกจะโหม่งจะกลบฝังขนาดนั้นจริงมั๊ย....

นี่
อิตจัง
อาจารย์
ของกัน
เป็น
อาจารย์
ที่ดี
ไซ่ม่า

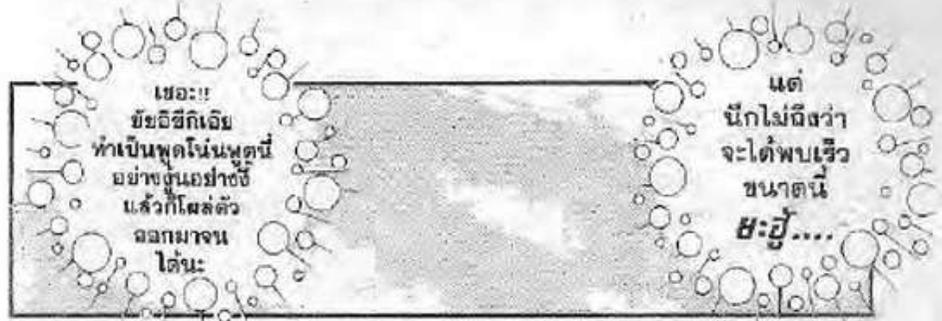
นี่ใคร
ตะโกน
โวยวาย
อะไรนะ
!!

กสิว
...

บู๊ว

อ อ
อิซึกิ!
ทำไมมาอยู่
ตรงนี้ได้?

เฮอะ!!
บิชอิซึกิเอีย
ทำเป็นพูดโน้มน้าว
อย่างคนเอร่าอี
แล้วก็โผล่ตัว
ออกมาจน
ได้นะ

แต่
นี่ก็ไม่ได้หวัง
จะได้พบเร็ว
ขนาดนี้
ฮะฮะฮะ....

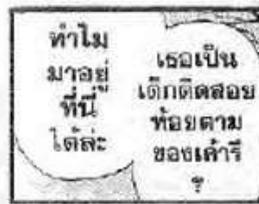
อือ

ซินโวยวาย
อะไรขึ้นมาตรงนี้
จะถามมองว่า
เป็นเด็กอีกต้อง
ลดหน้าไว้ก่อน

มีอะไร
ก็พูด
มา

ถ้าคิดว่า
มีใหญ่ดี
ถึงขนาดนั้น
เดี๋ยวจะแสดง
ความเป็นผู้ใหญ่
ให้ดู

ทำไม
มาอยู่
ที่นี่
ได้ล่ะ

บ้านะ ก็น่าจะอยู่
อยู่แล้ว
เพราะถ้าบอก
อยากให้อัน
มาช่วยนะสิ

พูดไปแล้ว
เธอบอกว่าจะไม่พบ
ฉันอีกเป็นครั้งที่สอง
ไซ่ม่าล่ะ? ถ้าเธอตั้งใจ
จะทำแบบนั้นจริง
เธอก็น่าจะปฏิเสธคำ
ไปสิ

ที ที
พวกผู้ใหญ่
เค้าชอบพอกัน
หยดๆหน่อย
จริงมัย

ใจล่ะ
ถึงเธอ ปากจะพูด
โง่งมแต่จริง ๆ
แล้วก็ชอบ...

ฉัน
ไม่อยากมา
นี่เสียเวลา
กับกา
รสนทนาของ
เด็ก ๆ

ทำไมฉันถึง
ปรากฏตัวออกมา
ใช้มีซ? ก็เพราะฉัน
เปลี่ยนแผนใหม่
แล้วนะสิ

คิดว่า
จะให้เกิดขึ้น
ได้เห็น
ได้รับรู้
ความจริง
ใจล่ะ

ทนาย
ทำไมต้อง
ปิดกันหัวใจ
แบบนี้ด้วย

นี่
แล้วพ่อแม่
ของเธอล่ะ?
เค้าไม่เป็นห่วง
อะไรเธอ
เลยสิใจ?

เพราะเธอ
เล่นออกมา
จากบ้าน
แบบนี้

รักชาติ
เต็มทีไปเลย
จะออกหัว
ออกก้อย
เดียวก็สู้!

ถ้าเป็น
คุระ
เคื่องนั้น
ล่ะก็
ฉัน
ขอตัว

จำดีถูกจุด
เธอน่าจะฉอน
ลงบ้าง และ
อาจจะยอม
เปิดใจออกมา

ดูเหมือนจะ
คิดว่าฉันไม่ยอม
ว่าฉอนสอนง่าย
ตามที่คาดไว้
เลยเปลี่ยนแนว

แต่พูดจา
สุ่ม ๆ ออกมา
แบบนี้
แล้วจะทำไม
?

โดน
อ่านเกม
ออก

ใช่
ฉันโกหกคุณป้า
ฉันไม่เคยติดตอก
กลับไปทีอเมริกา
เลยแม้แต่
ครั้งเดียว

ก็
เพราะ

ฉันไม่มี
พ่อแม่ที่รู้สึก
เป็นห่วงฉัน
อีกต่อไปแล้ว
นะสิ

เอ!

แม่นี่
ต้อง
โกหก
ชั่วชีวิต
!!

หมายถึง
ความ
ว่าใจ...
หมายถึง
ตายไปแล้ว
ฉันสิ!

แต่
ตอนนี้
ฉัน
ไม่เหงา
แล้ว
ล่ะ

เพราะ
มี
คุณ ๆ
นั่น
อยู่

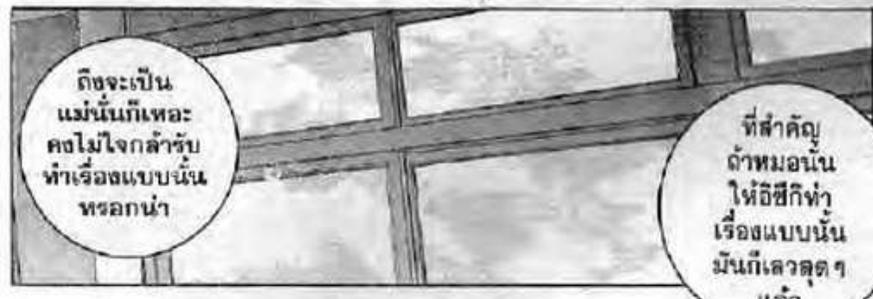
โธ่เว้ย!!
ทำไม
ยอมพูด
ถึงแค่นี้
ขนาดนั้น
เนี่ย!!

จบเรื่อง/บทสนทนาของที่นี่

ตอนที่ 44

ความมั่นใจที่เลือนหาย

เป็นผู้ชาย
ที่ติดหูเป็น
คู่ใหญ่...

ยินดี
ที่รู้จัก
ทุกคนนะ
ฉัน
ทาเคซาวา

ถ้า
ตามที่
อิซึกิพูด

แต่แบบนั้น
กลับรู้สึก
โล่งใจนิดๆ
นะ

เขียน
แบบ
นี้

เพราะคิดว่า
คนแบบนี้
คงไม่คิด
เลือกอิซึกิ...

รู้สึกตื่นเต้น
นิดหน่อย
เหมือนกัน

แต่...
ความเป็นไปได้
ที่อิซึกิจะรู้สึก
จริงจังมันดู
ยากขึ้นนะ

พูดไปแล้ว
นี่เป็น
ครั้งแรกนะ
ที่ฉันได้
สอนนักเรียน
มากมาย
ขนาดนี้

เมื่อ

คือ

เมื่อเข้า
ตอนที่ช่วยสอน.
แนะนำฉัน
มันดูเวอร์เกินไป
หน่อยจริงๆ

ขอให้
ทุกคน
อย่าใส่ใจ
อะไร
มากนัก

เพราะฉัน
อยากจะสนุก
ไปกับทุกคน
มากกว่าที่จะ
มาสร้าง
กำแพง
ปิดกันกัน

คะ

ท้อ
มี
อะไรดี?
พูดมา
สิ

อาจารย์
ช่วย
บอกอายุ
ให้รู้หน่อย
ได้มั้คะ

ท้อ
ได้สิ
ฉัน
อายุ
28 ปี
นี่

อาจารย์คิดว่า
ความ
แตกต่าง
ของอายุจะ
เป็นอุปสรรค
สำหรับ
ความรัก
มั้คะ?

ว่า!!
นั่นคือ
บอกร
ว่าเธอ
คือ
อาจารย์
อู๋นะ?

เอ่อ...
ฉันว่า
คำตามนี้
มันไม่เกี่ยว
กับวิชา
ที่จะเรียน
นะ

เป็นการที่วิจัย
เพื่อที่เราจะคบ
กันได้โดยที่
ไม่มีกำแพง
มาขวางกัน
ใสคะ

คะ

นาบี!!
เด็กตามอะไร
เพลวไหลชะทีเพละ
คนเค้าอยากจะ
เขียนวิทยาคิลปะ
แล้ว
นะ

มัน
เพลวไหล
อะไร
ทีไหน
ทา!!

มัน
ไม่เกี่ยว
กันนี่

ใช่ ใช่ พวก
เธออยากจะทำ
อาจารย์ให้มาก
เร็วนี้ด้วยซ้ำ

สำหรับ
ฉันแล้วฉัน
คิดว่าสาย
ไม่ได้เป็น
อุปสรรค
ขวางกั้น
ระหว่าง
ความรัก
หรอกนะ

พูดแบบนี้
หมายความว่า...
หมายความว่า
ลิสซิกก็มีสิทธิ์
ขึ้นรี?

ว้าย!!
คำฉัน
นักเขียนหญิง
ม. ปलय
ก็ถือว่า
มีสิทธิ์ลิสสะ

อาจารย์
ชอบผู้หญิง
แบบไหนคะ
!!

อิ:
สิว่าอาจารย์
แต่งงาน
แล้วเนี่ย

ผู้หญิง
พากันขึ้นชอบ
ขนาดนี้

ก็ไม่แปลก
อะไรที่
ทีลิสซิกจะ
ชอบเค้าด้วย
อีกคน

ไม่ว่าจะคิดยังไง
โล้นนี่มัน
ก็แค่คนนี่
ผลงตัวเองว่า
อิซิกชอบฉัน

คิดทึทัก
เอาเองว่า
อย่างงั้นอย่างนี้
หึงที่ยังไม่ได้ซู้จิก
เค้าดีพอเลย

ให้ตายซี
ทำไม
พวกผู้หญิง
ต้องเป็น
แบบนี้
ด้วยนะ

แก
ว่ามึน
อิจ
ตากะ

แต่
โยชิซึกิ
นี่เขี่ยมแซะ
ไม่ได้เป็น
ไปกับเค้า
ด้วยเกตุสิ

เฮ้
อิจิตากะ

อาจารย์
มีคนที่ชอบ
รีว่าแฟนแล้ว
รียังคะ!?

อ้ออ้ออ้อ

แอด

แอด

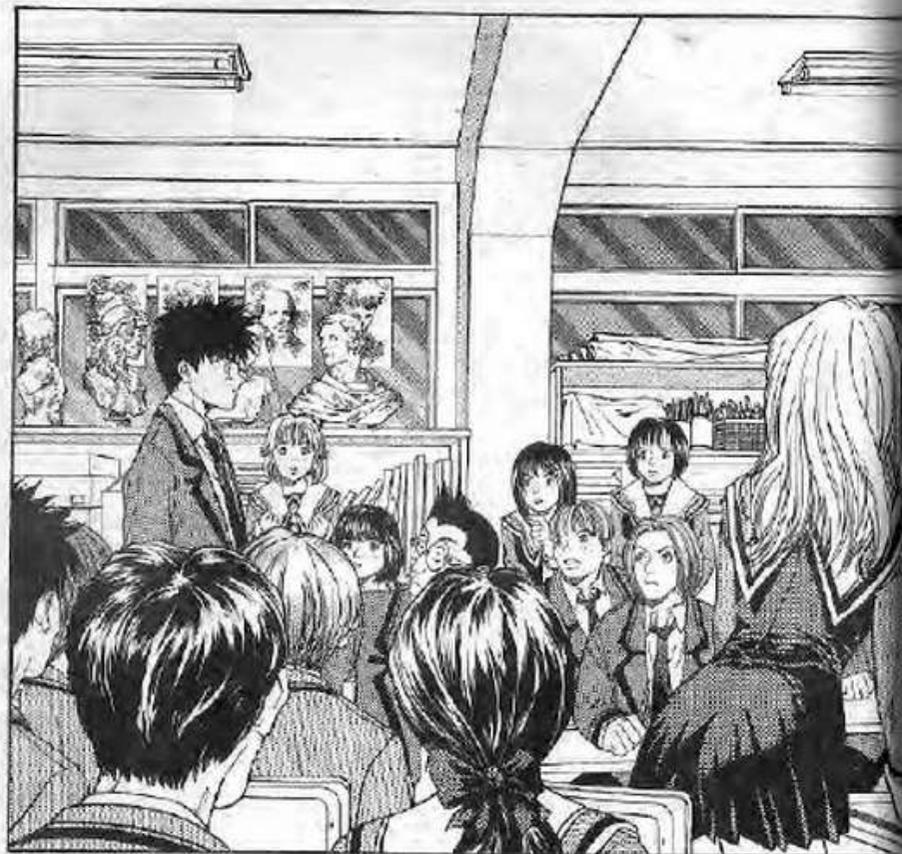

อา!!
อาจารย์
ตอบไม่ได้

แสดงว่า
มีแฟนแล้ว
แน่เลย
แหม!!

นั่นมัน
เรื่องอะไร
ครับเนี่ย!!

มัน
เรื่อง
อะไร
กัน
ครับ
!!

๗๓..

แต่ผมของอภิษ
ไทท์กับเชือดแบบนี้
ไม่ได้ในร้ แม้ผมจะ
ไม่ได้เป็นอาจารย์
ท่าโมเคอสิว่า
ช่างคิดอะไร
ก็เถอะ

ตอนที่ 45 โลกที่ไม่รู้จัก

อือ
อือ

อิชิกิจัง
จะเป็น
นางแบบนุด
จิชนี่นะ?

เออ..
ใจ
ดีละ

เออ
เป็นเพื่อน
สมัยเด็ก
ซอจ
อิริตาคะ
นะ

เธอ
ทาน
นี้แก
สู้จัก
ด้วยวี?

เฮ้!!
เอาจริง
นะ!!

มัน
อะไรกัน
น่าสงสัย
แฮะ!!

อะไรเนี่ย!!
เด่นลบเขียบ
ไม่บอก
กันเลย
!!

อ้าว?
จิชิกิ
เล่นตัวมาเอง
พรตกรร?

ช่าง
ใจ
เอง

เฮ้ เดี๋ย
มาซิเนเอง
จิชิกิเอง
อะไรกัน!!

อาจารย์คะ
จะเริ่มกัน
รึยังคะ

ห่า!!
นี่จะเปลือย
กายจริงๆ
ละอะ!!

สุดยอด
เลยวะ!!
มีนางแบบ
นู้ตน่ารัก
แบบนี้!!

ฉัน
ชอบวิชา
ศิลปะ
ที่ซู้ด
!!

เฮอะ
ซึกะ
ซึกะ
ใหญ่
เยี่ยม
เยี่ยม

โอ้...
เหมือน
ความตั้งใจ
ที่ทำให้รู้สึก
เศร้า!!

เดี๋ยว...
เดี๋ยว...

แกอยู่
เรื่องนี้
ด้วยสิ
อิจิตากะ
!!

น่าสิ
!!

เพราะฉัน
เมื่อกี้ฉันดิช
ถามออกไป
ว่าทำไมอิจิกิ
ถึงมาเป็น
นางแบบนู้ต
แบบนี้เน
!!

เรื่องนั้น
ฉันเอง
ก็อยาก
จะถาม

เออ...คือ
จริงๆแล้วเมื่อวาน
คุณนางแบบนู้ต
โพ. มาชกเล็ก
งานนี้เพราะ
เป็นพรต
ไปสอบ
นะค่ะ

ห่า?
?

เดี๋ยวก่อน
อิซึก
เธอไม่
เขินอาย
บ้างเลยซี !!

ไม่นี่

การสังเกต
ภาพศิลปะ
น่าดูมันเป็น
เรื่องธรรมดา
สำหรับโลกเรา
ไม่ใช่เรื่องน่าอาย
ซะหน่อย

ถึงเธอ
จะพูด
อย่างนั้น
ก็เถอะ !!

อาจารย์
มีความสร้างสรรค์
ถึงได้เลือกนูด
มาเป็นหัวใจ
ของงานศิลปะนี่
ไม่ใช่การไปเปลือย
แบบที่คิดหรอกนะ

ฉัน
ไม่รู้สิ
เขินอาย
อะไร
อยู่แล้ว !!

อา
...

อย่ากะกะหน้า
เซโตะเจ้าตัว
ขึ้นกรานจะ
เปลือยเองนี่นา
ไม่เห็นเป็นไรเลย

แกเองแหละ
มาทำเป็นหัวข
ผู้หญิงอื่นต่อหน้า
โยชิซึกิ เดียวก็
เป็นเรื่องหรอก !!

ห่า
จรีช
รีเนีย !!

เดี๋ยว
โดนชก
ทรอก!!

ไม่ต้อง
มาทำปากปิดหน้า
เค้ารู้กันหมด
แล้วว่าพ่อ
2 คนคบเป็น
แฟนกันแล้ว
นะ!

อิซึกิจึง
จริงโหนี่
รีบไปใส่
เสื้อดำ
ซะ

ฮือ ฮือ

เอ
?

ฉัน
ไม่
เป็นไร
จริงๆ
ค่ะ

เพราะ
ฉัน
รู้สึก
เฉยๆ
...

อิซึกิจจัง

คะ?

ทำขึ้นมาเพื่อใช้ถ่ายหนังอะไรกันนี่?

เอ๊ะ

พูดถึงเรื่องอะไรคะ?

ที่หลังมีตะเข็บซิปอยู่แน่นะ

เฮ้อ... โฉมสกนิกกว่าโป๊จริงๆซะอีก

อะไรกันนั่น เป็นชดริเนี่ย !!

จริงๆด้วยและมีติดซิปอยู่แน่นะ!!

อาจารย์

เจ๋งเป็นบ้า ดูไม่ออกเลยนะเนี่ย !!

ชุดที่ทำขึ้นมาเป็นพิเศษสินะ?

แล้วเรื่องเขียนจะทำยังไงล่ะคะ เนี่ยถ้ารู้ว่าเป็นชุดแล้วล่ะก็ทุกคนก็จะไม่มองเป็นบูตสิ

ใช่เอ๊ย... ทำเป็นชุดจาซๆ ดีบับดี

สุดท้ายเธอก็อาจจริงจังๆ นั้นแหละ

ทำเป็นชิ้นใจเพื่อเรียกร้อง

ฉันสิ้นใจอะไรที่ไหนตลอดก็ได้ ฉันจะถอดให้ดู!!

อิซึกิจจังพอได้แล้ว

อาจารย์ไม่ต้องมาท้วงหรอกค่ะ !!

อิซึกิจ !!

อิซึกิ
จัง

คะ
?

ทำขึ้นมา
เพื่อใช้
ถ่ายหนัง
อะไรกัน
นี่?

เอ๋

พูดถึง
เรื่องอะไร
คะ?

ที่หลัง
มี
ตะเข็บซี่ป
อยู่
แน่ะ

เฮ้อ...
โธ่อก
นึกว่า
เป็จจิงๆ
ซะอีก

อะไรกัน
นั่น
เป็นชุด
สีเนื้อ
!!

จริงด้วย
แะ
มีติดซี่ป
อยู่แน่ะ!!

อา
จารย์

เจ๊เป็นบ้า
ดูไม่ออก
เลขนะเนี่ย
!!

ชุดที่
ทำขึ้นมา
เป็นพิเศษ
สินะ?

แล้ว
เว็องเจ็สน
จะทำยังไงคะ
เนี่ยถ้าว่าเป็นชุด
แล้วล่ะก็ทุกคน
ก็จะไม่มองเป็น
ปู้ตสิ

โธ่เอ๊ย...
ทำเป็น
พูดจาสะ
ตบตี

ลุดท่าย
เธอก็อาจ
จวิขๆ
นั่นแหละ

ทำเป็น
ฝันใจ
เพื่อ
เรียกร้อง

ฉันฝันใจ
อะไรที่ไหน
ถอดก็ได้
ฉันจะถอด
ให้ดู!!

บ๊วกบ๊วก
บ๊วกบ๊วก
ตา...
เลือดตาม
ชุด

อิซึกิจัง
พอได้
แล้ว

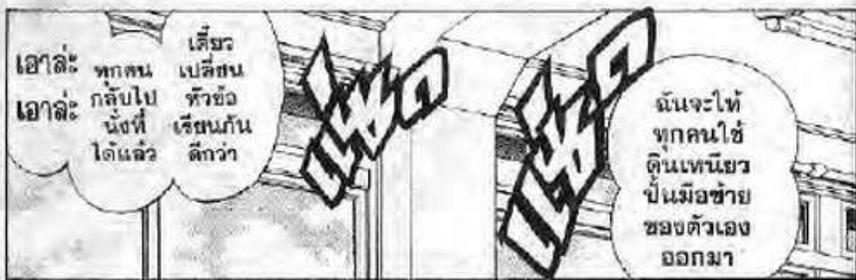
อาจารย์
ไม่ต้อง
มาห้าม
หรอกค่ะ
!!

อิซึกิ
!!

แต่อยาก
ให้เธอมา
ช่วยแนะนำ
ทุกคนเท่านั้น

ทั้งที่เป็น
แบบนั้น...แต่
ตอนนั้นมัน
ดันมาเกลียด
เราซะได้

คิด
ถูกแล้ว
ที่พา
มาด้วย

ดูท่าทาง
เธอจะ
สนุกมาก
เลยนะ

นั่ง
ด้วยคน
ได้มั๊ย
เฮ้ใครคช

คงไม่ได้
จำชื่อเธอ
ผิดนะ

ฮะ...
ผมชื่อ
เซโด

ทำไม
ต้องจ้อง
มาหาฉัน
ด้วยนะ?

คงมีเรื่อง
อยากจะพูด
กับฉันมากมาย
เลยสินะ
เกี่ยวกับเรื่อง
ชิซึกิจินะ

เห็นเธอ
ทำหน้าแบบนั้น
คงจะจ้องฉัน
ตลอดเวลา
เลย

พูด

ทำไม

ทำไม
ต้อง
เป็น
ชิซึกิ
ล่ะ

อาจารย์เอง
มีลูกศิษย์เยอะแยะ
เต็มไปหมดอยู่แล้ว
จริงมั้ยอะ...
แล้วทำไมต้อง
พาอิชิกิ
มาที่นี่

ฉันไม่มี
ลูกศิษย์หรอก
เพราะ
ไม่เคยคิด
จับ

ถ้าฉัน
แล้ว
อิชิกิ
ล่ะอะ
!!

ฉันไม่เคย
คิดว่าเค้า
เป็นลูกศิษย์
ของฉัน
หรอก
นะ

เอ๊ะ

เธอเอง
ก็เห็นแล้วว่า
สุดยอดที่สุด
ที่เค้าทำ
นะ

เมื่อกี้
ถามเค้าดู
เค้าบอกว่า
ทำขึ้นมาเล่นๆ
ตอนอยู่ที่
อเมริกา

เค้าทำ
ของ
แบบนี้
ได้
ตั้งแต่
ยังเด็ก...

หัตถ์
ทั้งความรู้สึก
ไม่ว่าจะมอง
ยังไง
ก็ดูเหมือน
ของจริง

คนที่
จะทำได้
ถึงขนาดนั้น
ในโลกนี้
มีไม่มาก
นักหรอก...

มัน
เป็น
พร-
สวรรค์
นะ

เค้ามี
หลายสิ่ง
ที่
ตัวฉัน
ไม่มี

พอได้
ทำงาน
กับเค้า
ฉันรู้สึก
มีแรง
กระตุ้นขึ้น
มามาก
เลย

อิชิกิ
อิชิกิ
อิชิกิ

เกี่ยวกับ
เรื่องงานสิ่งปะ
ผมไม่ถนัด
เข้าใจหรอก
แต่ลองเป็นเรื่อง
พวกนี้

ถ้าคนๆนี้
เกิดชอบ
อิชิกิขึ้นมา
ล่ะก็...

อาจารย์
ทาเค
ฮาวา
กรุณา
มาที่
ห้อง
ฝึกครู
ด่วน

ขอบคุณ/โลกที่ไม่รู้จัก โปรดติดตาม 'ไอส์' ต่อได้ในฉบับหน้า

